

Acceperunt ramos palmarum et processerunt obviam ei et clamabant: Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini Rex Israel. (Job. iii. 13.)

Dominica in Palmis.

Completa Tertia, et facta aspersione aquae more solito, Sacerdos indutus pluviali violaceo, vel sine casula, cum ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum ramos palmarum, et olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante Altare vel ad cornu Epistolae positos. Et primo cantatur a Choro Antiphona.

Matth. 21.

Osanna filio David: benedictus qui venit in nomine Domini.

O Rex Israel: Hosanna in excelsis.

Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolae, non vertens se ad populum, dicit in tono Orationis Missae ferialis:

Domine vobiscum.

X. Et cum spiritu tuo.

Orémus. **O**ratio.

Deus, quem diligere et amare, justitia est, ineffabilis gratiae tuae in nobis dona multiplicata; et qui fecisti nos in morte Filii tui sperare quae credimus; fac nos eodem resurgente pervenire quo tendimus. Qui tecum vivit.

Postea Subdiaconus in loco solito cantat sequen-

tem Lectionem in tono Epistolae, et in fine osculatur manum Sacerdotis.

Lect. libri Exodi. 15 et 16.

In diebus illis: Veniunt filii Israel in Elim, ubi erant duodecim fontes aquarum, et septuaginta palmarum: et castrametati sunt juxta aquas. Profectique sunt de Elim, et venit omnis multitudo filiorum Israel in desertum Sin, quod est inter Elim, et Sinai: quinquagesimo die mensis secundi, postquam egressi sunt de terra Aegypti. Et murmuravit omnis congregatio filiorum Israel contra Moysen et Aaron in solitudine. Dixeruntque filii Israel ad eos: Utinam mortui essemus per manum Domini in terra Aegypti, quando sedebamus super ollas carni, et comedebamus panem in saturitate: cur eduxistis nos in desertum istud, ut occideretis omnem multitudinem fame? Dixit autem Dominus ad Moysen: Ecce, ego pluam vobis panes de caelo: egredietur populus, et colligat

quæ sufficiunt persingulos dies : ut tentem eum utrum ambulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod inferant : et sit dupli quam colligere solebant per singulos dies. Dixerintque Moyses et Aaron ad omnes filios Israel : Vespere sciētis quod Dominus eduxerit vos de terra Egypti : et mane vidēbitis gloriā Dñi.

Deinde cantatur pro Graduali. R. Joann. 11.

Collegērunt pontifices et Pharisei concilium, et dixerunt : Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum : * Et venient Romāni, et tollent nostrum locum, et gentem. V. Unus autem ex illis, Cāiphas nōmine, cum esset pōntifex anni illius, prophetāvit, dicens : Expedi vobis ut unus moriatur homo pro pōpulo, et non tota gens pereat. Ab illo ergo die cogitaverunt interficere eum, dicentes. * Et venient Romāni, et tollent nostrū locum, et gentem.

Vel aliud R. Matth. 26.

In monte Olivētī orāvit ad Patrem : Pater, si ferri potest, trāseat a me calix iste. * Spiritus quidem promptus est, caro autem infir-

ma : fiat volūtas tua. V. Vigilāte, et orāte ut non intrētis in tentatiōnem. — Spiritus quidem.

Interim dum cantatur R. Diacono ponit librum Evangeliorum super Altare : et Sacerdos, ministrante Diacono naviculam, ponit incensum in thuribulo. Deinde Diacono dicit : *Munda cor meum*, accipit librum de Altari, petit benedictionem a Sacerdote : postea Subdiacono librum tenente, medio inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa signat librum, incensat, et cantat Evangelium, ut infra, more consueto : quo finito, Subdiaconus deferit librum osculandum Sacerdoti, qui et incensatur a Diacono.

Seq. sancti Evangelii secundum Matthæum. 21.

In illo tempore : Cum appropinquasset Jesus Jerosolymis, et venisset Bethphage ad montem Olivētī : tunc misit duos discipulos suos, dicens eis : Ite in castellum, quod contra vos est, et statim invenietis āsinam alligatam, et pullum cum ea : solvite, et adducite mihi : et si quis vobis aliquid dixerit, dicite quia Dominus his opus habet : et confestim dimittet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est per Prophetam dicentem : Dicite filie Sion :

Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super āsinam, et pullum filium subjugalis. Eūntes autem discipuli, fecerunt sicut præcepit illis Jesus. Et adduxerunt āsinam, et pullum : et imposuerunt super eos vestimenta sua, et eum desuper sedere fecerunt. Plūrima autem turba straverunt vestimenta sua in via : alii autem cedebant ramos de arboribus, et sternebant in via : turbæ autem, quæ præcedebant, et quæ sequebantur, clamabant, dicentes : Hosanna filio David : benedictus, qui venit in nōmine Domini.

Post hæc benedicuntur rami. Sacerdos stans in eodem coram Epistole dicit in tono Orationis ferialis :

Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oramus. Oratio.

Auge fidem in te sperantium Deum, et supplicum preces clementer exaudi : veniat super nos multiplex misericordia tua : benedicantur et hi palmis palmārum, seu olivārū : et sicut in figura Ecclesiæ multiplicasti Noe egredientem de arca, et Moysen exeuntem de Egypto cum filiis Israel : ita nos portantes

palmas, et ramos olivārum, bonis actibus occurrāmus obviam Christo : et per ipsum in gaudium introeāmus ætēnum. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus.

Per omnia secula seculorum. R. Amen.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

V. Sursum corda. R.

Habemus ad Dominum.

V. Grātias agāmus

Dōmino Deo nostro. R.

Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutāre, nos tibi semper, et ubique grātias agere, Dōmine sancte, Pater omnipotens, ætērne

Deus. Qui gloriāris in consilio sanctorum tuorum. Tibi enim serviunt creaturæ tuæ : quia te solum auctōrem et Deum cognoscunt : et omnis factūra tua te collaudat, et benedicunt te sancti tui. Quia illud magnum Unigeniti tui nomen coram regibus et potestatibus hujus sæculi, libera voce confitentur. Cui adsistunt Angeli et Archangeli, Throni et Dominationes : cumque omni militia cælestis exercitus, hymnum gloriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes :

Et cantatur *Sanctusa* Choro. Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt cæli et terra glória tua, Hosanna in excelsis. Benedictus qui venit in nomine Domini, Hosanna in excelsis.

sequitur *V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.*

Orémus. Oratio. Petimus, Dñe sancte, Pater omnipotens, æternè Deus : ut hanc creaturam olivæ, quam ex ligni matéria prodire jussisti, quamque colúmba rediens ad arcam proprio pertulit ore, bene ✠ dicere, et sancti ✠ ficare digneris : ut quicumque ex ea receperint, accipiant sibi protectionem animæ et corporis : fiatque Dómine, nostræ salutis remédiúm, tuæ grátia sacraméntum. Per Dóminum. *℟. Amen.*

Orémus. Deus, qui dispersa congregas, et congregata conservas : qui pópulis obviam Jesu ramos portántibus benedixisti : béne ✠ dic etiam hos ramos palmæ et olivæ, quos tui fámulí ad honórem nóminis tui fidéliter suscipiunt : ut in quemcúmque locum introducti fuerint, tuam benedictionem habitatóres loci illius consequántur : et omni adversitatè

effugata, dextera tua protégat quos redemit Jesus Christus Filius tuus Dóminus tuus. Qui tecum vivit.

Orémus. Deus, qui miro dispositiónis ordine, ex rebus etiam insensibilibus, dispensationem nostræ salutis ostendere voluisti : da quæsumus ; ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélligant, quid mystice designet in factó, quod hódie cælesti lúmine afflata, Redemptórió obviam procedens, palmárum atque olivárum ramos vestigiis ejus turba substrávit. Palmáru igitur rami de mortis principe triúmphos expéctant : sírculi vero olivárum, spiritualem unctiónem advenisse quodámodo clamant. Intellexit enim jam tunc illa hóminum beata multitúdo præfigurári : quia Redemptor noster humanis cóndolens miseris, pro totius mundi vita cum mortis principe esset pugnáturus, ac moriéndum triumpháturus. Et ideo talia óbsequens administrávit, quæ in illo et triúmphos victóriæ, et misericórdia pinguédinè declaránt. Quod nos quoque plena fide et factúm, et significátum retinéntes,

te Dñe sancte, Pater omnipotens, æternè Deus, per eúndem Dñum nostrum Jesum Christum suppliciter exorámus : ut in ipso, atque per ipsum, cujus nos membra fieri voluisti, de mortis império victóriam reportántes, ipsius gloriósæ resurrectiónis participes esse mereámur. Qui tecum vivit.

Orémus. Deus, qui per olivæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussisti : præsta quæsumus ; ut hos olivæ, ceterarúmque arborum ramos, cælesti béne ✠ dictiónè sanctifices : ut cuncto pópulo tuo proficiant ad salutem. Per Christum Dóminu nostru. *℟. Amen.*

Orémus. Béne ✠ dic quæsumus Dómine hos palmárum, seu olivárum ramos : et præsta ; ut quod pópulus tuus in tui veneratióne hodiérna die corporaliter agit, hoc spiritualiter summa devotióne perficiat, de hoste victóriam reportándo, et opus misericórdiæ summópere diligéndo. Per Dñum.

¶ Hic Celebrans ponit incensum in thuribulum, deinde ter aspergit ramos aqua benedicta, dicendo Anam *Aspérge me*, sine cantu, et sine Psalmo : et ter adolet incenso.

Postea dicit *V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.*

Orémus. Deus, qui Filium tuum Jesum Christum Dóminum nostrum, pro salutè nostra in hunc mundum misisti, ut se humiliáret ad nos, et nos revocáret ad te : cui etiam, dum Jérusalem veniret, ut adimpléret Scriptúras, credentium populórum turba, fidelíssima devotióne vestiménta sua cum ramis palmárum in via sternébant : præsta quæsumus ; ut illi fidei viam preparémus, de qua, remóto lápide offensionis, et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justitiæ ramis : ut ejus vestigia sequi mereámur : Qui tecum vivit et regnat.

¶ Completa benedictiónè, dignior ex Clero accedit ad Altare et dat ramum benedictum Celebranti, qui non genuflectit, nec osculatur manum dantis. Postea Celebrans stans ante Altare versus ad populum, distribuit ramos, primum digniori, a quo ipse accepit, deinde Diacono et Subdiacono paratis, et aliis Clericis singulatum per ordinem, ultimo laicis : omnibus genuflectentibus, et ramum ac manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prælati, si adsint. Et cum inceperit distribuere, a Choro cantantur sequentes Antiphonæ.

Pueri Hebræorum portantes ramos olivarum, obviaverunt Dño, clamantes, et dicentes: Hosanna in excelsis.

Alia Antiph.

Pueri Hebræorum vestimenta prosternebant in via, et clamabant dicentes: Hosanna filio David: benedictus qui venit in nomine Domini.

Quæ si non sufficiant, repetantur quousque ramorum distributio finiatur.

Deinde Sacerdos dicit
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Omnipotens sempiternè Deus, qui Dñum nostrum Jesum Christum super pullum asinæ sedere fecisti, et turbas populorum vestimenta, vel ramos arborum in via sternere, et Hosanna decantare in laudem ipsius docuisti: da quæsumus; ut illorum innocentiam imitari possimus, et eorum meritum consequi mereamur. Per eundem Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Postea fit Processio. Et primo Celebrans ipse incensum in thuribulum; et Diaconus vertens ad populum, dicit: *Procedamus in pace.* Et Chorus respondet: *In nomine Christi. Amen.* Precedit thuriferarius cum thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus deferens crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris

accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus: et cantantur sequentes Antiph. vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

Antiph. Matth. 21.

Cum appropinquaret Dominus Jerosolymam, misit duos ex discipulis suis, dicens: Ite in castellum, quod contra vos est, et inveniētis pullum asinæ alligatum, super quem nullus hominum sedit: solvite, et adducite mihi. Si quis vos interrogaverit, dicite: Opus Dñi est. Solventes adduxerunt ad Jesum: et imposuerunt illi vestimenta sua, et sedit super eum: alii expandebant vestimenta sua in via: alii ramos de arboribus sternebant: et qui sequebantur, clamabant: Hosanna, benedictus qui venit in nomine Dñi: benedictum regnum patris nostri David: Hosanna in excelsis: miserere nobis fili David.

Alia Antiph. Joann. 12.

Cum audisset populum, quia Jesus venit Jerosolymam, acceperunt ramos palmiarum: et exierunt ei obviam, et clamabant pueri, dicentes: Hic est, qui venturus est in salutem populi. Hic est salus

nostra, et redemptio Israel. Quantus est iste, cui Throni et Dominationes occurrunt: Non timere, filia Sion: ecce Rex tuus venit tibi, sedens super pullum asinæ: sicut scriptum est. Salve Rex fabricator mundi, qui venisti redimere nos.

Alia Antiph.

Ante sex dies solennis Paschæ, quando venit Dñus in civitatem Jerusalem, occurrerunt ei pueri: et in manibus portabant ramos palmiarum, et clamabant voce magna, dicentes: Hosanna in excelsis: benedictus qui venisti in multitudinè misericordiarum tuarum: Hosanna in excelsis.

Alia Antiph.

Occurrunt turbæ cum floribus et palmis Redemptori obviam: et victori triumphanti digna dant obsequia: Filium Dei ore gentes prædicant: et in laudem Christi voces tonant per nùbila: Hosanna in excelsis.

Alia Antiph.

Cum Angelis et pueris fideles inveniamur, triumphatori mortis clamantes: Hosanna in excelsis.

Alia Antiph.

Turba multa, quæ convenerat ad diem fe-

stum, clamabat Dño: Benedictus qui venit in nomine Domini: Hosanna in excelsis.

In reversione Processionis, duo vel quatuor cantores intrant in Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt *V. Glória, laus,* et decantant duos primos versus, Sacerdos vero cum aliis extra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant alios versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur: et qui sunt extra, ad quolibet duos versus respondent: *Glória, laus,* sicut a principio. *V.*

Glória, laus, et honor tibi sit Rex Christe Redemptor: Cui puerile decus promptis Hosanna pium. **R.** Glória, laus, et honor.

Israel es tu rex, Davidis et inclyta proles: Nomine qui in Domini Rex benedictè venis. **R.** Glória, laus.

Cœtus in excelsis te laudat cœlicus omnis, Et mortalis homo, et cuncta creata simul. **R.** Glória, laus, et honor.

Plebs Hebræa tibi cum palmis òbrvia venit: Cum prece, voto, hymnis, adsumus ecce tibi. **R.** Glória, laus.

Hi tibi passuro solvèbant múnia laudis: Nos tibi regnanti pangimus ecce melos. **R.** Glória, laus, et honor.

Hi placuere tibi, placeat devotio nostra : Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placeant. R. Gloria, laus.

¶ Postea Subdiaconus hastili Crucis percussit portam : qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando :

X. Ingređiente Dómino in sanctam civitatem, Hebræorum pŕeri resurrectionem vitæ pronuntiantes, * Cum ramis palmárum : Hosánna, clamábant, in excelsis. V. Cum audisset pópulus, quod Jesus veniret Jerosólymam, exierunt obvía mei. — Cum ramis. Et non dicitur *Glória Patris*.

¶ Deinde celebratur Missa, et rami tenentur in manibus dum cantatur Passio et Evangelium tantum.

STATIO AD S. JOANNEM IN LATERANO.

Antroitus. Ps. 21.

Omne, ne longe facias auxilium tuum a me : ad defensionem meam adspice : libera me de ore leónis, et a cornibus unicórnium humilitate meam. Ps. 26. Deus Deus meus, respice in me : quare me dereliquisti? longe a salute mea verba delictórum meórum. — Dómine. Oratio. Omnipotens sempiterna Deus, qui

humano generi ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti : concede propitius : ut et patientia ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eúdem.

Et hæc Oratio tantum dicitur.

Léet. *Epistola* B. Pauli Apóst. ad Philippéns. 2.

Ratres : Hoc enim sentit in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo : sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hóminum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen : (*Hic genuflectitur.*) ut in nomine Jesu omne genu flectatur cælestium, terréstrium, et infernórum : et omnis lingua confiteatur, quia Dóminus Jesus Christus in gloria est Dei Patris. *Graduale. Ps. 72.* Tenuisti manum dexteram meam : et in voluntate

tua deduxisti me, et cum gloria assumpisti me. V. Quam bonus Israel Deus rectis cordel mei autem pene moti sunt pedes, pene effusi sunt gressus mei : quia zelatus in peccatóribus, pacem peccatórum videns.

Tract. Ps. 72. Deus Deus meus, respice in me : quare me dereliquisti? V. Longe a salute mea verba delictórum meórum. V. Deus meus clamabo per diem, nec exaudies : in nocte, et non ad insipientiam mihi. V. Tu autem in sancto habitas, laus Israel. V. In te speraverunt patres nostri : speraverunt, et liberasti eos. V. Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt : in te speraverunt, et non sunt confusi. V. Ego autem sum vermis, et non homo : opprobrium hóminum, et abjectio plebis. V. Omnes, qui videbant me, aspernabantur me : locuti sunt lábiis, et moverunt caput. V. Speravit in Dño, eripiat eum : salvum faciat eum, quoniam vult eum. V. Ipsi vero consideraverunt, et conspexerunt me : diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. V. Libera me de ore leó-

nis : et a cornibus unicórnium humilitatem meam. V. Qui timetis Dñum, laudate eum : universum semen Jacob magnificat eum. V. Annuntiabitur Dño generatio ventúra : et annuntiant cæli justitiam ejus. V. Pópulo qui nascetur, quem fecit Dóminus.

¶ Passio Dómini incipitur absolute : non dicitur *Munda cor meum*, non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum : non dicitur *Dóminus vobiscum*, nec respondetur *Gloria tibi Dómine*, et Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat *Passio Dómini nostri*, non signat librum, neque seipsum. Quod et in aliis diebus servatur, quando legitur Passio.

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Matth. 26 et 27.

In illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Scitis quia post biduum Pascha fiet, et Filius hóminis tradetur ut crucifigatur. C Tunc congregati sunt principes sacerdotum, et seniores pópuli in átrium principis sacerdotum, qui dicebatur Caíphas : et consilium fecerunt ut Jesum dolo tenerent, et occiderent. Dicebant autem : S Non in die festo, ne forte tumultus fieret in pópulo. C Cum autem Jesus esset in Be-

thánia in domo Simónis leprosi, accessit ad eum mulier habens alabástrum unguénti pretiosi, et effudit super caput ipsius recumbéntis. Vidéntes autem discipuli, indignáti sunt, dicéntes: S Ubi quid perditio hæc? pótuit enim istud venúndari multo, et dari pauperibus. C Sciens autem Jesus, ait illis: **✠** Quid molesti estis huic mulieræ? opus enim bonum operáta est in me. Nam semper páuperes habétis vobiscum: me autem non semper habétis. Mittens enim hæc unguéntum hoc in corpus meum, ad sepeliéndum me fecit. Amen dico vobis, ubicúmque prædicátum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicétur et quod hæc fecit in memoriám eius. C Tuñc ábit unus de duódecim, qui dicebatur Judas Iscariótes, ad principes sacerdotum: et ait illis: S Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? C At illi constituérunt ei triginta argenteos. Et exinde querebat opportunitátem ut eum tráderet. Prima autem die Azymorum accessérunt discipuli ad Jesum, dicéntes: S Ubi vis parémus tibi comédere Pascha?

C At Jesus dixit: **✠** Ite in civitatibus illis, et dicite ei: Magister dicit: Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discipulis meis. C Et fecérunt discipuli sicut constituit illis Jesus, et paravérunt Pascha. Vespere autem fácto, discumbébat cum duódecim discipulis suis. Et edéntibus illis, dixit: **✠** Amen dico vobis, quia unus vestrum me traditúrus est. C Et contristáti valde, cœpérunt singuli dicere: S Numquid ego sum Dómine? C At ipse respóndens, ait: **✠** Qui intingit mecum manum in parópside, hic me tradet. Filius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: vae autem hómini illi, per quem Filius hóminis tradétur: bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. C Respóndens autem Judas, qui trádidit eum, dixit: S Numquid ego sum Rabbi? C Ait illi: **✠** Tu dixisti. C Cœnántibus autem eis, accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: **✠** Accipite, et comédite: hoc est corpus meum. C Et accipiens cálicem grátias egit: et dedit illis, dicens: **✠** Bibite

ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur in remissionem peccatórum. Dico autem vobis: Non bibam ámodo de hoc genimine vitis usque in diem illum, cum illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei. C Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus: **✠** Omnes vos scándalum patiemini in me, in ista nocte. Scriptum est enim: Percúttiam pastorem, et dispergéntur oves gregis. Postquam autem resurrexero, præcedam vos in Gallæam. C Respóndens autem Petrus, ait illi: S Et si omnes scandalizáti fuerint in te, ego nunquam scandalizabor. C Ait illi Jesus: **✠** Amen dico tibi, quia in hac nocte ántequam gallus cantet, ter me negabis. C Ait illi Petrus: S Etiam si oportuerit me mori tecum, non te negabo. C Similiter et omnes discipuli dixerunt. Tunc venit Jesus cum illis in villam, quæ dicitur Gethsémani, et dixit discipulis suis: **✠** Sedete hic donec vadam illuc, et orem. C Et assumpto Petro, et duobus filiis Zebedæi, cœpit contri-

stári et mœstus esse. Tunc ait illis: **✠** Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigiláte mecum. C Et progressus pusillum, prócidit in faciém suam, orans, et dicens: **✠** Pater mi, si possibile est, tránseat a me calix iste: verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. C Et venit ad discipulos suos, et invénit eos dormiéntes, et dicit Petro: **✠** Sic non potuistis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte ut non intrétis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. C Iterum secúndo ábit, et orávit, dicens: **✠** Pater mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat volúntas tua. C Et venit iterum, et invénit eos dormiéntes: erant enim oculi eórum graváti. Et reléctis illis, iterum ábit, et orávit tertio, eúdem sermónem dicens. Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis: **✠** Dormite jam, et requiescite: ecce appropinquávit hora, et Filius hóminis tradétur in manus peccatórum. Stúrgite, eámus: ecce appropinquávit qui me tradet. C Adhuc eo loquente, ecce Judas unus

de duodecim venit, et cum eo turba multa cum gladiis, et fustibus, missi a principibus sacerdotum, et senioribus populi. Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens: S Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum. C Et confestim accedens ad Jesum, dixit: S Ave Rabbi. C Et osculatus est eum. Dixitque illi Jesus: † Amice, ad quid venisti? C Tunc accesserunt, et manus iniecerunt in Jesum, et tenuerunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Jesu, extendens manum, exemit gladium suum, et percutiens servum principis sacerdotum amputavit auriculam ejus. Tunc ait illi Jesus: † Convertite gladium tuum in locum suum: omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt. An putas, quia non possum rogare Patrem meum, et exhibebit mihi modo plus quam duodecim legiones Angelorum? Quomodo ergo implebuntur Scripturae, quia sic oportet fieri? C In illa hora dixit Jesus turbis: † Tamquam ad latronem existis cum gladiis, et fustibus comprehendere me: quotidie apud vos sed-

bam docens in templo, et non me tenuistis. C Hoc autem totum factum est, ut adimplerentur Scripturae prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. At illi tenentes Jesum, duxerunt ad Caipham principem sacerdotum, ubi Scribae et seniores convenerant. Petrus autem sequebatur eum a longe, usque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris, ut videret finem. Principes autem sacerdotum, et omne concilium quaerebant falsum testimonium contra Jesum, ut eum morti traderent: et non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Novissimo autem venerunt duo falsi testes, et dixerunt: S Hic dixit: Possum destruire templum Dei, et post triduum reaedificare illud. C Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: S Nihil respondes ad ea, quae isti adversum te testificantur? C Jesus autem tacuit. Et principes sacerdotum ait illi: S Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Filius Dei. C Dicit illi Jesus: † Tu dixisti: verumta-

men dico vobis, amodo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem in nubibus caeli. C Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: S Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? ecce nunc audistis blasphemiam: quid vobis videtur? C At illi respondentes dixerunt: S Reus est mortis. C Tunc expulerunt in faciem ejus, et colaphis eum ceciderunt, alii autem palmas in faciem ejus dederunt, dicentes: S Prophetiza nobis Christe, quis est qui te percussit? C Petrus vero sedebat foris in atrio: et accessit ad eum una ancilla, dicens: S Et tu cum Jesu Gallilaeo eras. C At ille negavit coram omnibus, dicens: S Nescio quid dicis. C Exeunte autem illo januam, vidit eum alia ancilla, et ait his, qui erant ibi: S Et hic erat cum Jesu Nazareno. C Et iterum negavit cum juramento: Quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt qui stabant, et dixerunt Petro: S Vere et tu ex illis es: nam et loquela tua manifestum te facit. C Tunc coepit detestari, et jurare quia non novisset hominem.

Et continuo gallus cantavit. Et recordatus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat: Priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amare. Mane autem facto, consilium inierunt omnes principes sacerdotum, et seniores populi adversus Jesum, ut eum morti traderent. Et vincuntum adduxerunt eum, et tradiderunt Pontio Pilato praesidi. Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damnatus esset; poenitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, et senioribus, dicens: S Peccavi, tradens sanguinem justum. C At illi dixerunt: S Quid ad nos? tu videris. C Et projectis argenteis in templo, recessit: et abiens laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt: S Non licet eos mittere in corbonam: quia pretium sanguinis est. C Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. Propter hoc vocatus est ager ille, Haceldama, hoc est, ager sanguinis, usque in hodiernum diem. Tunc impletum est quod dictum est per Jeremiam prophetam,

dicentem : Et acceperunt triginta argenteos pretium appretiati, quem appretiaverunt a filiis Israel : et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. Jesus autem stetit ante praesidem, et interrogavit eum praeses, dicens : S Tu es rex Judaeorum? C Dicit illi Jesus : Tu dicis. C Et cum accusaretur a principibus sacerdotum, et senioribus, nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus : S Non audis quanta adversum te dicunt testimonia? C Et non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur praeses vehementer. Per diem autem sollemnem consuverat praeses populo dimittere unum vincitum, quem voluissent. Habebat autem tunc vincitum insignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis ergo illis, dixit Pilatus : S Quem vultis dimittam vobis : Barabbam, an Jesum, qui dicitur Christus? C Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxorem ejus, dicens : S Nihil tibi, et justo illi : multa enim passum hodie per visum propter eum. C Princi-

pes autem sacerdotum, et seniores persuaserunt populo ut peterent Barabbam, Jesum vero perderent. Respondens autem praeses, ait illis : S Quem vultis vobis de duobus dimitti? C At illi dixerunt : S Barabbam. C Dicit illis Pilatus : S Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus? C Dicunt omnes : S Crucifigatur. C At illis praeses : S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamabant dicentes : S Crucifigatur. C Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret : accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens : S Innocens ego sum a sanguine justi hujus : vos videtis. C Et respondens universus populus dixit : S Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. C Tunc dimisit illis Barabbam : Jesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur. Tunc milites praesidis suscipientes Jesum in praetorium, congregaverunt ad eum universam cohortem : et exuentes eum, chlamydem cocineam circumdederunt ei, et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, et arundinem in

dextera ejus. Et genu flexo ante eum, illudabant ei, dicentes : S Ave rex Judaeorum. C Et exspuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus. Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, et induerunt eum vestimentis ejus, et duxerunt eum ut crucifigerent. Exeuntes autem inveniunt hominem Cyrenaeum, nomine Simonem : hunc angariaverunt ut tollerent crucem ejus. Et venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, quod est Calvariae locus. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum. Et cum gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, diviserunt vestimenta ejus, sortem mittentes : ut impletur quod dictum est per Prophetam dicentem : Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. Et sedentes servabant eum. Et imposuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam : Hic est Jesus Rex Judaeorum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones : unus a dextris, et unus a sinistris. Praetereuntes autem blasphemabant eum moventes capita sua, et

dicentes : S Vah qui destruis templum Dei, et in triduo illud reaedificas : salva temetipsum : si Filius Dei es, descende de cruce. C Similiter et principes sacerdotum illudentes cum Scribis, et senioribus dicebant : S Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere : si rex Israel est, descendat nunc de cruce, et credimus ei : confidit in Deo : liberet nunc, si vult, eum : dixit enim : Quia Filius Dei sum. C Idipsum autem et latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei. A sexta autem hora tenebrae factae sunt super universam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamavit Jesus voce magna, dicens : Eli, Eli, lamma sabachthani? C Hoc est : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? C Quidam autem illic stantes, et audientes, dicebant : S Eliam vocat iste. C Et continuo currens unus ex eis acceptam spongiam implevit aceto, et imposuit arundini, et dabat ei bibere. Ceteri vero dicebant : S Sine videamus an veniat Elias liberans eum. C Jesus autem iterum clamans voce magna, emi-

sit spiritum. (*Hic genuflectitur, et pauatur aliquantulum.*) Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum. Et terra mota est, et petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt: et multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et exiit de monumentis post resurrectionem ejus, venerunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis. Centurio autem et qui cum eo erant, custodientes Jesum, viso terramotu et his quae fiebant, timuerunt valde, dicentes: S Vere Filius Dei erat iste. C Erant autem ibi mulieres multae a longe, quae secutae erant Jesum a Galilaea, ministrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene, et Maria Jacobi, et Joseph mater, et mater filiorum Zebedaei. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathea, nomine Joseph, qui et ipse discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilatum, et petit corpus Jesu. Tunc Pilatus jussit reddi corpus. Et accepit corpore, Joseph involvit illud in sindone munda. Et posuit illud in monumento

suo novo, quod exciderat in petra. Et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti, et abiit. Erat autem ibi Maria Magdalene, et altera Maria, sedentes contra sepulcrum.

¶ Hic dicitur *Munda cor meum*, petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, et incensatur liber: non dicitur *Dominus vobiscum*: et Celebrans, aut Diaconus non signat librum, neque seipsum: et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: in cuius fine Celebrans osculatur librum, et incensatur. Quae omnia et in aliis Passionibus servantur, praeterquam Feria vi. in Parasceve.

Altera autem die, quae est post Parasceven, convenerunt principes sacerdotum, et Pharisei ad Pilatum, dicentes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Jube ergo custodiri sepulcrum usque in diem tertium: ne forte veniant discipuli ejus, et furentur eum, et dicant plebi: Surrexit a mortuis: et erit novissimus error peior priorum. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam, ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes munitum sepulcrum, signan-

tes lapidem, cum custodibus. Credo.

Offertor. *Ps. 68.* Improprium expectavit cor meum, et miseriam: et sustinui qui simul mecum contristareretur, et non fuit: consolantem me quaesivi, et non inveni: et dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

SECRETA. *Concede quaesumus Domine*, p. 33.

Communio. *Matth. 26.* Pater, si non potest hic calix transire nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

POSTCOMM. *Per Iustus Domine*, p. 33.

¶ In Missis privatis legitur in fine Evangelium *Cum appropinquasset*, ut supra in benedictione Palmarum, p. 153.

Feria ii. majoris Hebdomadae.

STATIO AD S. PRAEDEM.

Introitus. *Ps. 34.*

Udicam Dominenocentes me, expugna impugnantes me: apprehende arma et scutum, et exsurge in adiutorium meum, Domine virtus salutis meae. *Ps. 34.* Effunde frumentum, et conlude adversus eos qui persequuntur me: dic anime meae, Salus tua ego sum.—Judica.

Oratio. Da quaesumus omnipotens Deus: ut qui in tot adversis ex nostra infirmitate defecimus; intercedente unigeniti Filii tui passionem respiramus. Qui tecum.

Altera Oratio, vel *Ecclesiastica*, vel *Deus omnium*, ut supra, p. 149.

Lect. *Isaiae Proph. 50.*

In diebus illis: Dixit Isaiaas: Dominus Deus aperuit mihi au-

rem, ego autem non contradico: retrorsum non abii. Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus: faciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus, ideo non sum confusus: ideo posui faciem meam ut petram durissimam, et scio quoniam non confundar. Juxta est qui justificat me: quis contradicet mihi? stemus simul, quis est adversarius meus? accedat ad me. Ecce Dominus Deus auxiliator meus: quis est qui condemnet me? Ecce omnes quasi vestimentum contererunt, tinea comedit eos. Quis ex vobis timens Dominum, audiens vocem servi sui? qui ambulavit in tene-

bris, et non est lumen ei, speret in nomine Domini, et innitatur super Deum suum.

Graduale. Ps. 34. Exsurge Domine, et intende iudicio meo, Deus meus, et Dominus meus in causam meam. **V.** Effunde framentum, et conlude adversus eos, qui me persecuntur.

TRACTUS. Domine, non secundum, p. 60.

Seq. sancti Evangelii secundum Joannem. 12.

An te sex dies Paschae venit Jesus Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit Jesus. Fecerunt autem ei cenam ibi: et Martha ministrabat, Lazarus vero unus erat ex discumbentibus cum eo. Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici, pretiosi, et unxit pedes Jesu, et extersit pedes ejus capillis suis: et domus impleta est ex odore unguenti. Dixit ergo unus ex discipulis ejus, Judas Iscariotes, qui erat eum traditurus: Quare hoc unguentum non venit trecentis denariis, et datum est egenis? Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinebat ad eum, sed quia fur erat, et oculos habens, ea, quae mittebantur, portabat. Dixit

ergo Jesus: Sinite illam, ut in diem sepulturae meae servet illud. Pauperes enim semper habetis vobiscum: me autem non semper habetis. Cognovit ergo turba multa ex Judaeis quia illic est: et venerunt, non propter Jesum tantum, sed ut Lazarum viderent, quem suscitavit a mortuis.

Offertorium. Ps. 142. Eripe me de inimicis meis Domine: ad te confugi, doce me facere voluntatem tuam: quia Deus meus es tu.

Secreta. Haec sacrificia nos, omnipotens Deus, potenti virtute mundatos, ad suum faciant puriores venire principium. Per Dominum.

Altera Secreta, vel Præterea nos, vel Oblatis, p. 149.

Communio. Ps. 34. Erubescant, et reverentur simul, qui gratulantur malis meis: induantur pudore et reverentia, qui maligna loquuntur adversus me.

Postcommunio. Præbeant nobis Domine divinum tua sancta fervorem: quo eorum pariter et actu delectemur, et fructu. Per Dominum.

Altera Postcommunio, vel Quasumus, vel Haec nos, p. 149.
Super populum. *Orémus. Humilitate cápita vestra Deo.*

Oratio. Adjuva nos Deus salutaris noster: et ad beneficia recolenda,

quibus nos instaurare dignatus es, tribue venire gaudentes. Per Dñm.

FERIA III. STATIO AD S. PRISCAM.

INTROITUS. Nos autem, ut Feria v. in Cena Domini, p. 187.

Oratio. Omnipotens sempiternus Deus, da nobis ita Dominicae passionis sacramenta percipere mereamur. Per eundem Dominum nostrum.

Altera Oratio, vel Ecclesiæ, vel Deus omnium. 149.

Lect. Jeremiae Proph. 11. In diebus illis: Dixit Jeremias: Domine demonstrasti mihi, et cognovi: tunc ostendisti mihi studia eorum. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam: et non cognovi quia cogitaverunt super me consilia, dicentes: Mittamus lignum in panem ejus, et eradamus eum de terra viventium, et nomen ejus non memoretur amplius. Tu autem Domine Sabaoth, qui iudicas juste, et probas renes et corda, videam ultionem tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam, Domine Deus meus.

Graduale. Ps. 34. Ego autem, dum mihi mollesti essent, induēbam me

cilicio, et humiliabam in jejuniō animam meam: et oratio mea in sinu meo convertetur. **V.** Iudica Domine nocentes me, expugna impugnantes me: apprehende arma et scutum, et exsurge in adiutorium mihi.

Passio Domini nostri

Jesu Christi secundum Marcum. 14 et 15.

In illo tempore: Erat Pascha et Azyma post biduum: et quaerebant summi sacerdotes, et Scribae quomodo Jesum dolo tenerent, et occiderent. Dicebant autem: S Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. C Et cum esset Jesus Bethaniam in domo Simonis leprosi, et recubarent: venit mulier habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi, et fracso alabastro, effudit super caput ejus. Erant autem quidam indigne ferentes intra semetipsos, et dicentes: S Ut quid perditio ista unguenti facta est? Poterat enim unguentum istud venundari plus quam trecentis denariis, et dari paup-

ribus. C Et fremebant in eam. Jesus autem dixit: $\dagger$ Sinite eam: quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. Semper enim pauperes habebitis vobiscum: et cum volueritis, potestis illis benefacere: me autem non semper habebitis. Quod habuit haec, fecit: praevenit ungere corpus meum in sepulchrum. Amen dico vobis: Ubicumque fuerit praedicatum fuerit Evangelium istud in universo mundo, et quod fecit haec narrabitur in memoria ejus. C Et Judas Iscariotes unus de duodecim abiit ad summos sacerdotes, ut proderet eum illis. Qui audientes gavisus sunt: et promiserunt ei pecuniam se daturos. Et quaerebat quomodo illum opportune traderet. Et primo die Azymorum quando Pascha immolabant, dicunt ei discipuli: S Quo vis eamus, et paremus tibi ut manduces Pascha? C Et mittit duos ex discipulis suis, et dicit eis: $\dagger$ Ite in civitatem: et occurret vobis homo lagenam aquae bafilans, sequimini eum: et quocumque introierit, dicite domino domus, quia Magister dicit: Ubi est refectio mea, ubi Pascha cum discipulis meis man-

ducem? Et ipse vobis demonstrabit coenaculum grande, stratum: et illic parate nobis. C Et abierunt discipuli ejus, et venerunt in civitatem: et invenerunt sicut dixerat illis, et paraverunt Pascha. Vespere autem facta, venit cum duodecim. Et discumbentibus eis, et manducantibus, ait Jesus: $\dagger$ Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me, qui manducat mecum. C At illi coeperunt contristari, et dicere ei singulatum: S Numquid ego? C Qui ait illis: $\dagger$ Unus ex duodecim, qui intingit mecum manum in catino. Et Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo: vae autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. C Et manducantibus illis, accepit Jesus panem: et benedicens fregit, et dedit eis, et ait: $\dagger$ Sinite, hoc est corpus meum. C Et accepto calice, gratias agens dedit eis: et biberunt ex illo omnes. Et ait illis: $\dagger$ Hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur. Amen dico vobis, quia jam non bibam de hoc genimine vitis usque in diem illum,

cum illud bibam novum in regno Dei. C Et hymno dicto exierunt in montem Olivarum. Et ait eis Jesus: $\dagger$ Omnes scandalizabimini in me in nocte ista: quia scriptum est: Percutiam pastorem, et dispergentur oves. Sed postquam resurrexero, praecedam vos in Galilaeam. C Petrus autem ait illi: S Et si omnes scandalizati fuerint in te, sed non ego. C Et ait illi Jesus: $\dagger$ Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte haec, priusquam gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus. C At ille amplius loquebatur: S Et si oportuerit me simul commori tibi, non te negabo. C Similiter autem et omnes dicebant. Et veniunt in praedium, cui nomen Gethsemani. Et ait discipulis suis: $\dagger$ Sedete hic donec orem. C Et assumpsit Petrum, et Jacobum, et Joannem secum: et coepit pavere, et taedere. Et ait illis: $\dagger$ Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate. C Et cum processisset paululum, proccidit super terram: et orabat, ut si fieri posset, transiret ab eo hora: et dixit: $\dagger$ Abba, Pater, omnia tibi possibilia

sunt, transfer calicem hunc a me, sed non quod ego volo, sed quod tu. C Et venit, et invenit eos dormientes. Et ait Petro: $\dagger$ Simon, dormis? non potuisti una hora vigilare? Vigilate, et orate ut non intratis in tentationem. Spiritus quidem promptus est, caro vero infirma. C Et iterum abiens oravit, eundem sermonem dicens. Et reversus, denovo invenit eos dormientes, (erant enim oculi eorum gravati) et ignorabant quid responderent ei. Et venit tertio, et ait illis: $\dagger$ Dormite jam, et requiescite. Sufficit: venit hora: ecce Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite, eamus. Ecce qui me tradet, prope est. C Et, adhuc eo loquente, venit Judas Iscariotes unus de duodecim, et cum eo turba multa cum gladiis, et lignis, a summis sacerdotibus, et scribis, et senioribus. Dederat autem traditor ejus signum eis, dicens: S Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, et ducite caute. C Et cum venisset, statim accedens ad eum, ait: S Ave Rabbi: C et osculatus est eum. At illi manus iniecerunt in eum, et